

No a un diner que governa en lloc de servir.

...Us exhorto a la solidaritat desinteressada i a un retorn de l'economia i les finances a una ètica en favor del ser humà. (GE. 57-58)

No a la desigualtat que genera violència.

Avui en molts llocs es reclama major seguretat. Però fins que no reverteixin l'exclusió i la desigualtat dins una societat i entre distints pobles, serà impossible erradicar la violència. ...Una violència que les curses armamentistes no resolen ni resoldran mai... (GE. 59-60)

"Sobre la cura de la casa de tots" (Papa Francesc)

Tanmateix, no tot està perdut, perquè els éssers humans, capaços de degradar-se fins a l'extrem, també poden sobreposar-se, tornar a optar pel bé i regenerar-se... No hi ha sistemes que anul·lin per complet l'obertura al bé, a la veritat i a la bellesa. ... (LS. 205)

Quan som capaços de superar l'individualisme, realment es pot desenvolupar un estil de vida alternatiu i esdevé possible un canvi important en la societat. (LS. 208)

A problemes socials si respon amb xarxes comunitàries, no amb la mera suma de béns individuals...Es requeriran una reunió de forces i una unitat de realització... És també una conversió comunitària. (LS. 219)

- **Feina per a tothom.** Repartiment del treball i dels sous.
Respostes en el cooperativisme.

- **Consum responsable:** analitzem si cal consumir tant, quins productes comprem, quines empreses ho han produït i, en quines condicions, i si no seria possible potenciar més l'intercanvi.

- **La nostra relació amb els diners.** Quin tipus de guany és acceptable? Què fan la banca o els fons d'inversió amb els nostres estalvis?

XERRADA ECONOMIA

QUE ENS MATA

DONEM-LI LA VOLTA

a càrrec d'Arcadi Oliveres

DISSABTE

01/DES

16.30H ACOLLIDA
17.15H PONÈNCIA
18.15H TREBALL
PER GRUPS
19.45H PREGÀRIA
CLOENDA I PICA
PICA DE GERMANOR

► LOCALS DE LA PARRÒQUIA DE SANT ANTONI DE PÀDUA (C/ GUSTAVO ADOLFO BÉQUER 45, SABADELL)

► HI HAURÀ ACTIVITATS PELS MÉS PETITS

ORGANITZA:

ACO
VALLÈS OCC.

La Bíblia ensenya que cada ser humà és creat per amor, fet a imatge i semblança de Déu (Ge 1,26). Aquesta informació ens mostra la immensa dignitat de cada persona humana, que no és solament alguna cosa sinó algú. (LS.65)

¹ Moisés pasturava el ramat del seu sogre Jetró,...
Un dia, mentre guiava el ramat desert enllà,...

⁴ ...el Senyor...el cridà...:

—Moisés, Moisés!

Ell respongué:

—Sóc aquí.

⁵ Déu li digué:...

—Jo sóc el Déu del teu pare, el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob.

Moisés es va tapar la cara perquè tenia por de mirar Déu. ⁷ El Senyor li digué:

—He vist l'opressió del meu poble a Egipte i he sentit com clama per culpa dels seus explotadors. Conec els seus sofriments; ⁸ per això he baixat a alliberar-lo del poder dels egipcis i fer-lo pujar des d'Egipte... ⁹ El clam dels israelites ha arribat fins a mi i he vist com els egipcis els oprimeixen. ¹⁰ Ara, doncs, jo t'envio al faraó; vés-hi i fes sortir d'Egipte els israelites, el meu poble. (Ex 3,1-10)

¹¹ Moisés digué a Déu:

—Qui sóc jo per a anar a trobar el faraó i fer sortir els israelites d'Egipte? *

¹² Déu li va respondre:

—Jo sóc amb tu...

(Ex 3,1-10)

Comentari

- Moisés sent que Déu està indignat per la opressió que sofreix el seu poble.
- La narració expressa molt bé els passos que fa Déu, com si fos algú de nosaltres (humanització de Déu) que fa una revisió de vida:
 - VEURE: Ha vist la opressió. Ha sentit el clam.
 - JUTJAR: Reconeix que la culpa la tenen els explotadors. Coneix els sofriments del seu poble.

- ACTUAR: Baixa a alliberar-lo dels egipcis. I vol fer pujar el poble a un país bo i espaiós. Envia a Moisés i li dona la missió de fer sortir el poble d'Egipte.

- Moisés no se sent digne, ni capaç, ha passat per la maduració de la humiliació. També té por de que el poble no vulgui ser alliberat (en nom de qui vens?).
- Però ara és Déu (fruit d'una profunda reflexió, d'un pouar en el seu interior, d'una experiència espiritual) que li demana, no és el seu protagonisme. Es Déu el que està indignat, és Déu qui allibera, no ell. Moisés sent que Déu sempre l'acompanyarà.

Ningú no pot estar al servei de dos Senyors, perquè o bé n'avorrirà un i estimarà l'altre, o bé optarà per un i prescindirà de l'altre. No podeu servir Déu i el diner. (Mt 6,22)

"Alguns desafiaments del món actual"(Papa Francesc)

No a una economia de l'exclusió.

Aquesta economia mata... Avui tot entra dins el joc de la competitivitat i de la llei del més fort... Hem iniciat la cultura del "descartament". Els exclosos no són explotats sinó rebuig, sobrants... Hi ha una globalització de la indiferència, ... ja no plorem, ... La cultura del benestar ens anestesia. (GE 53, 54)

No a la nova idolatria del diner.

La crisi financera que travessem ens fa oblidar... la primacia del ser humà! Hem creat nous idols... en el fetixisme del diner i en la dictadura de l'economia, sense un rostre i sense un objectiu veritablement humà... Mentre els guanys d'uns pocs creixen exponencialment, els de la majoria es queden més lluny del benestar d'aquesta minoria feliç. I a tot això si afegeix una corrupció ramificada... i l'afany de poder i de tenir.. (GE. 55-56)